

Forsl. t. L. om det offentlige Fattigvæsen.

Hjemsendelse af Fattigvæsenet til den kommunale Fattigvæsen i den kommunale Fattigvæsen; dog udreder den sidste uden Deltagelse fra Afsendelseskommunen de Udgifter, som blive en Følge af, at den Trængende under Rejsen bliver syg. Efter Hjemsendelsen fra Udlandet, udreder Fattigvæsenet hele Udgiften ved Forsendelsen fra Landets Grænse. Hvor Forsendelsen omvendt sker til et Sted, hvorfra Erstatning ikke kan erholdes, udredes Forsendelsesudgifterne forstudsvis for Landets Vedkommende af Repartitionsfonden for den Amtsaadskreds, hvortil Opholdskommunen hører, og for Kjøbstædernes Vedkommende af den paagældende Kjøbstads Kommunekasse og fordeles derefter aarlig paa Amtsaadskredsen og de i Forbindelse med denne staaende Kjøbstæder efter Følletal, medens de i Kjøbenhavn bæres af Stadenes Kasse og paa Bornholm af den for dens Kjøbstæder og Landdistrikt fælles Repartitionsfond.

Personer, som skulle løslades efter udstaaet Straf af offentligt Arbejde, uden at Straffelovens § 16 paa dem finder Anvendelse, blive, naar Straffeanstaltens Bestyrelse skønner, at de ikke kunne erhverve deres Udkomme uden vedvarende Fattigunderstøttelse, at hjemsende til Fattigvæsenet, forsaavidt denne under Sagen er oplyst og opgivet for Straffeanstalten, men ellers til Fattigvæsenet paa det Sted, hvorfra den Paagældende er indsendt til Straffeanstalten, for at dette at hjemsendes, naar Fattigvæsenet er udfundet og dennes Forsørgelsespligt anerkjendt. Andre Personer, der efter udstaaet Straf af offentligt Arbejde løslades, blive, naar de befindes subsistensløse og begære saadant, at hjemsende til den Kommune, der for Straffeanstalten er opgivet som den, hvori Vedkommende eller hans Forsørger havde fast Ophold, er ingen saadan oplyst, eller maa det faste Ophold antages at være opgivet i Straffetiden, hjemsendes Vedkommende overensstemmende med de i denne Paragrafs første Punktum givne Forstrifter. Hjemsendelsen værdsættes i de ovennævnte Tilfælde ved Straffeanstaltens Foranstaltning og for Statskassens Regning, indtil Aflevering sker til et Fattigvæsen, dog at Udgiften ved den Paagældendes Forsyning med Klæder ved hans Løsladelse altid bliver at erstatte Straffeanstalten af Fattigvæsenet paa det Sted, hvortil han afleveres. Efterat Afleveringen til Fattigvæsenet har fundet Sted, forholdes saavel med sidstnævnte Udgift som med Omkostningerne ved hans Underhold og videre Hjemsendelse overensstemmende med de herom gjældende almindelige Regler.

Naar en Person er bleven straffet for Betleri eller Løsgængeri uden at være idømt Straf af offentligt Arbejde, hjemsendes han af Politiet efter udstaaet Straf til den Kommune, i hvilken han eller hans Forsørger havde fast Ophold, dengang Straffen idømtes; kan intet saadant fast Opholdssted udfindes, eller maa dette antages at være opgivet i Straffetiden, bliver han at hjemsende til Fattigvæsenet, saafremt denne under Sagens Drift er udfundet, men i modsat Fald at aflevere til Straffetidets Fattigvæsen for derefter af dette at foranstalles hjemsendt, naar Fattigvæsenet er udfundet og dennes Forsørgelsespligt er anerkjendt. Udgifterne ved den af Politiet faaledes værdsatte Hjemsendelse eller Aflevering, derunder indbefatter Udgifterne til Paagældendes Beklædning og Forpleining, indtil Hjemsendelsen eller Afleveringen til vedkommende Fattigvæsen har fundet Sted, blive at udrede af den Kommune, der ifølge Bestemmelsen i foranstaaende Punktum er pligtig at modtage ham, dog, saafremt en anden Kommune er hans Fattigvæsen, mod Regres til denne; kan Fattigvæsenet ikke udfindes, forholdes der med de ovennævnte Udgifter paa den i § 55 sidste Punktum foreskrevne Maade.

Med Hensyn til de Omkostninger, der, efterat Afleveringen til Fattigvæsenet har fundet Sted, medgaa til Paagældendes videre Underhold og Hjemsendelse, komme de almindelige herom gjældende Regler til Anvendelse.

Personer, der for andre Forbrudelser og uden i Forbindelse dermed at være straffede for Løsgængeri eller Betleri ere ansete med mindre Straf end offentligt Arbejde,